

ŽĒLASTĪBA, MĪLESTĪBA UN SADRAUDZĪBA

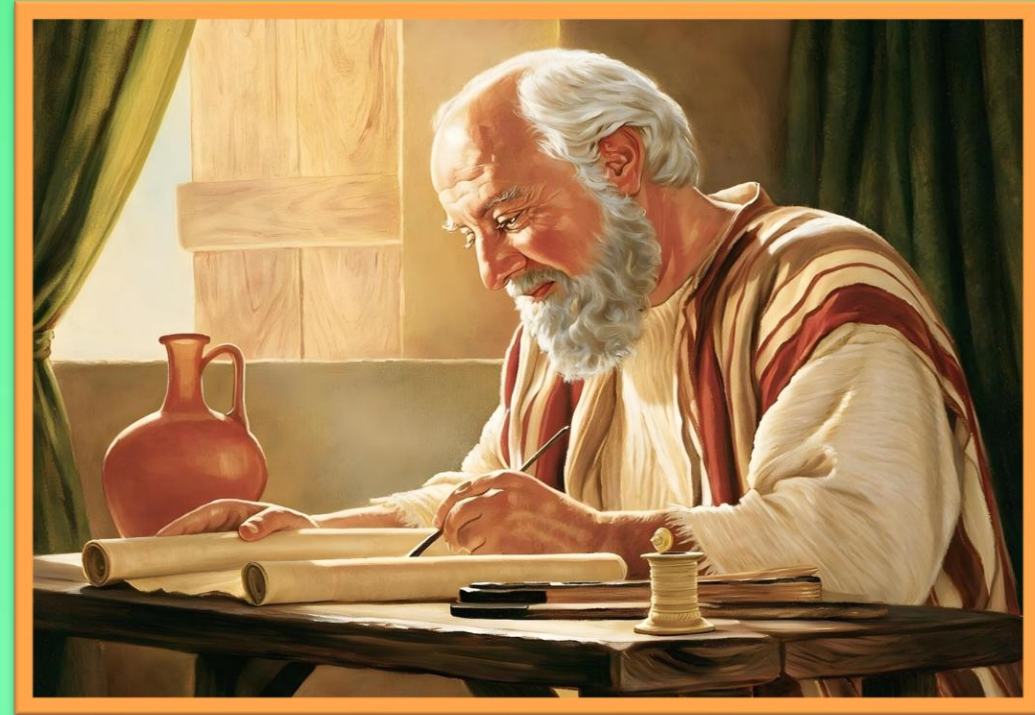
13. tēma 26. septembrim, 2026

"Tā KUNGA
Jēzus Kristus
žēlastība un
Dieva
mīlestība un
Svētā Gara
saudraudzība
lai ir ar jums
visiem. Āmen."
(2. Korintiešiem
13:14)

Visizplatītākā formula Pāvila vēstuļu noslēgumos, kas ar nelielām variācijām tiek lietota 13 no viņa 14 vēstulēm, ir: “Mūsu Kunga Jēzus Kristus žēlastība lai ir ar jums.” (Rom. 16:24; 1. Kor. 16:23; Gal. 6:18; Ef. 6:24; Fil . 4:23; Kol. 4:18; 1. Tes. 5:28; 2. Tes. 3:18; 1. Tim. 6:21; 2. Tim. 4:22; Tit . 3:15 ; Fil . 1:25; Ebr . 13:25).

Tomēr otrajā vēstulē korintiešiem viņš izdara svarīgu izņēmumu. Viņa atvadišanās ietver visu Dievības personu – Dēla, Tēva un Svētā Gara – žēlastību, mīlestību un sadraudzību (2. Kor. 13:14).

“Kunga Jēzus Kristus žēlastība”

"Dieva mīlestība"

"Svētā Gara sadraudzība"

"Lai ir ar jums visiem"

"Kunga Jēzus Kristus žēlastība"

"Jo jūs zināt mūsu Kunga Jēzus Kristus žēlastību, ka Viņš, bagāts būdams, jūsu dēļ ir tapis nabags, lai jūs caur Viņa nabadzību kļūtu bagāti." (2. Korintiešiem 8:9)

Pāvils savu otro vēstuli korintiešiem sāk un beidz ar atsauci uz Jēzus žēlastību (2. Kor. 1:2; 13:14). No kā šī žēlastība sastāv?

Viņš atstāja debesu mūžīgās bagātības un kļuva nabags, lai mēs varētu iemantot Viņa bagātības (2. Kor. 8:9)

Viņš staigāja pa mūsu pasauli, lai mēs Viņu varētu iepazīt, mīlēt un atdarināt (Jāņa 15:12).

Viņš pazemojās un kļuva paklausīgs līdz nāvei, lai piedotu mūsu grēkus un dotu mums mūžīgo dzīvību (Filip. 2:8).

Kas notiek ar tiem no mums, kuri saņem Viņa

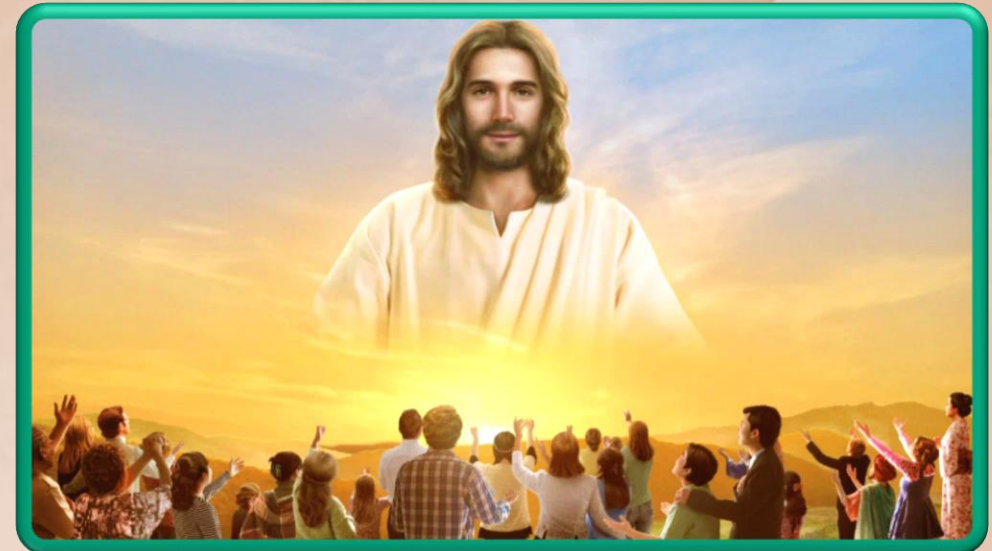
Mēs esam attaisnoti (Rom. 3:24; Ef. 1:7)

Mēs priecājamies cerībā (Rom. 5:2)

Mēs saņemam spēku no Kristus (2. Kor. 12:9)

Grēkam nav varas pār mums (Rom. 6:14)

Mēs valdīsim dzīvē kopā ar Jēzu (Rom. 5:17, 21)

”DIEVA MĪLESTĪBA” (1)

”Kas nemīl, tas Dievu neatzīst; jo Dievs ir mīlestība.” (1. Jāņa 4:8)

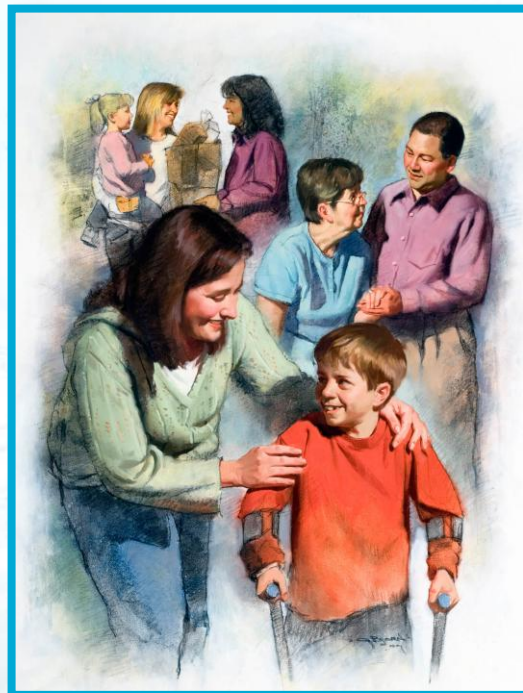
Bībele uzsvērti paziņo, ka Dievs ir mīlestība (1. Jāņa 4:8). Viņš ir izlējis šo mīlestību pār visu Savu radību. Mēs to varam redzēt savās sirdīs; attiecībās starp vecākiem un bērniem; skaistos ziedos; melodiskajos putnos; ...

Pāvils mācīja korintiešiem (un, protams, arī mums), ka mīlestība ceļ (1. Kor. 8:1); ka nekam nav vērtības bez mīlestības (1. Kor. 13:1–3); un ka viss jādara ar mīlestību, kas nāk no Dieva (1. Kor. 16:14).

Bet, bez šaubām, vislielāko Dieva mīlestības izpausmi var redzēt Jēzus nāvē par mūsu grēkiem (Jņ. 3:16).

Šis piemērs mudina mūs izturēties pret citiem ar tādu pašu mīlestību, kādu Dievs ir parādījis mums (1. Jāņa 3:16).

”DIEVA MĪLESTĪBA” (2)

”Beidzot, brāļi, esiet līksmi, topiet pilnīgi, iepriecinājieties savā starpā, esat vienprātīgi, turat mieru; tad mīlestības un miera Dievs būs ar jums.” (2. Korintiešiem 13:11)

Pāvils attēlo Dievu daudzpusīgi:

“Pacietības Dievs” (Rom. 15:5)

“Cerības Dievs” (Rom. 15:13)

“Miera Dievs” (Rom. 15:33)

“Žēlsirdības Dievs” (2. Kor. 1:3a)

“Visa mierinājuma Dievs” (2. Kor. 1:3b)

“Mīlestības Dievs” (2. Kor. 13:11)

Dievs Tēvs mums
dāvā savu mīlestību
(1. Jāņa 3:1)

Dievs Kristus mūs
piepilda ar visu
savu mīlestību (Ef.
3:19)

Dievs Svētais Gars izlej savu
mīlestību pār mums (Rom. 5:5)

Dievam ne tikai piemīt visas šīs
īpašības, bet Viņš ir arī avots,
no kura tās visas mums izplūst.

Kā redzējām, Dievs ir mīlestība,
bet Viņš ir arī mīlestības Dievs,
proti:

“SVĒTĀ GARA SADRAUDZĪBA”

“Tā KUNGA Jēzus Kristus žēlastība un Dieva mīlestība un Svētā Gara sadraudzība lai ir ar jums visiem. Āmen.” (2. Korintiešiem 13:14)

Pāvils vēlas, lai ar mums būtu: Kungs Jēzus Kristus ar žēlastību; Dieva ar mīlestība; un Svētais Gars ar sadraudzību.

(2. Kor. 13:14). Pāvils runā par Svēto Garu kā personu un nevis kā par spēku.

Vairāk nekā 40 atsaucēs uz Svēto Garu vēstulēs korintiešiem Pāvils attēlo Svētā Gara kā personas personīgās īpašības, nevis tikai kā spēku, kas izplūst no Dieva:

Apriķot cilvēkus misijai
(1. Korintiešiem 2:4)

Viņš mums atklāj Dieva dziļās lietas
(1. Kor. 2:10)

Viņš mūs māca (1. Kor. 2:13)

Viņš mājā mūsos (1. Kor. 3:16)

Sadarbojas ar Kristu mūsu attaisnošanas labā
(1. Kor. 6:11)

Viņš dāvā garīgas dāvanas (1. Kor. 12:7–11)

Viņš mūs apzīmogo pestīšanai (2. Kor. 1:22)

Ieraksta Dieva likumu mūsu sirdīs (2. Kor. 3:3)

Viņš dod mums jaunu dzīvi Kristū (2. Kor. 3:6)

Viņš dod mums brīvību no grēka (2. Kor. 3:17)

“LAI IR AR JUMS VISIEM”

“Kas izredzēti pēc Dieva, Tā Tēva, paredzēšanas, Garā svēti darīti, uz paklausīšanu un uz apslacīšanu ar Jēzus Kristus asinīm: žēlastība un miers lai pie jums vairojās..” (1. Pētera 1:2)

Lai gan mēs esam pieraduši atsaukties uz Trīsvienību (trīs dievišķas Personas, viens Dievs) secībā “Tēvs, Dēls, Svētais Gars” (Mt. 28:19), Pāvils to attēlo kā “Dēls, Tēvs, Svētais Gars” (2. Kor. 13:14), bet Pēteris – kā “Tēvs, Svētais Gars, Dēls” (1. Pēt. 1:2). Starp tiem nav hierarhijas; katrs no tiem vienkārši uzņemas atšķirīgu lomu pestīšanas plānā, taču tiem visiem ir vienādas īpašības un mērķi.

Tāpēc Pāvils noslēdz savu vēstuli, vēloties, lai visas Dievības žēlastība, mīlestība un sadraudzība būtu ar mums visiem (2. Kor. 13:14).

"Tēvs ir Dievības pilnība miesā un ir neredzams mirstīgajām acīm."

Dēls ir Dievības pilnība, kas kļuvusi redzama. [...]

Mierinātājs, ko Kristus apsoliņa sūtīt pēc uzkāpšanas debesīs, ir Gars visā Dievības pilnībā, kas atklāj dievišķās žēlastības spēku visiem, kas pieņem Kristu un tic Viņam kā personīgam Glābējam. Debesu trijotnē ir trīs dzīvas personas; šo trīs lielo spēku — Tēva, Dēla un Svētā Gara — vārdā tie, kas pieņem Kristu ticībā, tiek kristīti, un šie spēki sadarbosies ar debesu paklausīgajiem pavalstniekiem viņu centienos dzīvot jauno dzīvi Kristū.